

горѣ. Обаче, има аксиома въ херметическата философия, че всѣка истина е наполовина истина, и обратно, че всѣка лъжа е наполовина лъжа, сир., че всѣко твърдѣние е наполовина вѣрно, и всѣко отрицание — пакъ наполовина вѣрно. Слѣдователно, когато човѣкъ твърди нѣщо, ако иска да е правъ, трѣбва да снее 50⁰/₀ отъ своитѣ твърдѣния. На-ли знаете онази бѣлгарска поговорка за мъжа, който се уплашилъ и рекълъ: „Жено видѣхъ 100 мечки и избѣгахъ!“ — „Помисли малко“, рекла жената. — „Да, нѣмаше 100 но 80 сигурно имаше“. — „Посмали, посмали“. — „Поне 60 имаше“. — „Много сж — къде ще се събератъ 60 мечки да те гонятъ!“ — и мъжътъ свалялъ, свалялъ, докато ги докаралъ до една и най-послѣ рекалъ: „А бе, нѣщо шумна въ храсталака, приличаше на мечка, ама мечка ли бѣше, незная“. И въ съврѣмената философия има много прѣувеличени нѣща. Туй произлиза отчасти отъ това, че хората не разглеждатъ прѣдметитѣ обективно, но ги разглеждатъ субективно; не разглеждатъ прѣдметитѣ обективно, значи, отъ мъжка страна, а субективно — отъ женска страна. Съзнателно — това е мъжката страна, подсъзнателно — Женската страни. Въ философията има термини: казватъ, че единъ човѣкъ има обективенъ умъ, а другъ — субективенъ умъ. Всѣки прѣдметъ трѣбва да се разслѣжда отъ глѣдишето на тия два ума, и тогава ще имаме едно вѣрно понятие.

Сега, ще кажете: „Какво отношение има прочетения стихъ къмъ мъжа и жената?“ Има. Вземете прѣдъ видъ какъ се образуватъ бисеритѣ. Казватъ, че нѣкой пѣтъ попада въ мидата малко